

ΣΧΟΛΙΑ, ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ, ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, ΠΑΡΟΙΚΙΑ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΕΝΩ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Γιατί ο Πούτιν δεν πρόκειται να σταματήσει την εισβολή

Οι υποστηρικτές της Ουκρανίας για να αντιμετωπίσει την εισβολή της Ρωσίας, την ενισχύουν με οπλισμό ελπίζοντας πως η Ρωσία θα υποχωρήσει και έτσι θα μπορέσει η άμοιρη χώρα να ανατρέψει την πιθανότητα μιας τραγικής ήττας.

Όμως, ο Πούτιν δεν έχει σκοπό να υποχωρήσει και σήμερα θα αναφέρουμε τα αίτια της αισιοδοξίας του.

Πρώτον, ο Πούτιν δεν έχει ανησυχίες για την υψηλή ποιότητα των αντιπάλων του, που όποτε παίρνουν μέτρα εναντίον του ουσιαστικά πυροβολούν τα πόδια τους, όπως θα δούμε παρακάτω. Δικαιολογημένα, λοιπόν, ο Πούτιν τους αντιμετωπίζει με περιφρόνηση.

Δεύτερον, ο Πούτιν πιστεύει ότι βρίσκεται κοντά στους στόχους του για την εισβολή, αφού ήδη έχει κατακτήσει το 20% της Ουκρανίας και ειδικά περιοχές στην περιφέρεια Ντόμπας όπου βρίσκεται η καρδιά της ουκρανικής βιομηχανίας, με εργοστάσια παραγωγής σιδήρου και χάλυβος, μαζί με υψηλής ποιότητας αποθέματα άνθρακος και άλλων μεταλλευμάτων. Να προσθέσουμε και πως σχεδόν έχει συμπληρώσει τον διάδρομο που θα ενώσει την Ρωσία με την Κριμαία. Ο Πούτιν έχει αποκλείσει και τα λιμάνια της Ουκρανίας, η οποία δεν μπορεί να εξαγει δημητριακά με μεγάλο κόστος για την οικονομία της. Και επειδή ο χειμώνας πλησιάζει οι Ουκρανοί θα δυσκολευτούν να πολεμήσουν στα πεδία των μαχών για να αμυνθούν και να προστατέψουν τις υποδομές της χώρας τους.

Τρίτον, ο Πούτιν ξέρει πολύ καλά πως τα οικονομικά μέτρα εναντίον της Ρωσίας έβλαψαν περισσότερο την Δύση, η οποία αντιμετωπίζει μεγάλο κόστος στην αγορά πετρελαίου και φυσικού αερίου, εκτός από την έλλειψη στα τρόφιμα. Αυτά

Ο Πούτιν ξέρει πολύ καλά πως τα οικονομικά μέτρα εναντίον της Ρωσίας έβλαψαν περισσότερο την Δύση, η οποία αντιμετωπίζει μεγάλο κόστος στην αγορά πετρελαίου και φυσικού αερίου, εκτός από την έλλειψη στα τρόφιμα

τα οικονομικά μέτρα όχι μόνο δεν κατέστρεψαν την ρωσική οικονομία, αλλά την ενίσχυσαν κιόλας. Τα κέρδη της Ρωσίας από τις εξαγωγές πετρελαίου αυξάνονται συνεχώς και η αξία του ρουβλίου βρίσκεται στο υψηλότερο σημείο των τελευταίων επτά χρόνων που τον βοηθά να χρηματοδοτήσει την εκστρατεία του στην Ουκρανία. Την ίδια ώρα η εθνική οικονομία της Γερμανίας αντιμετωπίζει κατάρρευση και πιθανόν να παρασύρει την υπόλοιπη Ευρώπη μαζί της, ενώ και οι ΗΠΑ αντιμετωπίζουν οικονομική ύφεση.

Τέταρτον, ο Πούτιν αισθάνεται ότι ο πόλεμος στην Ουκρανία έχει κουράσει την Δύση, παρά τις δημόσιες εκφράσεις ευρωπαϊκών ηγετών για συμπάρασταση στο Κίεβο. Αξιωματούχοι στην κυβέρνηση Μπάιντεν έχουν χάσει την εμπιστοσύνη τους στην ικανότητα της Ουκρανίας να κερδίσει τον πόλεμο και ιδιωτικά συζητούν την πιθανότητα ο Ζελνέτσιν να παραχωρήσει ένα κομμάτι της χώρας του στον Πούτιν.

Πέμπτον, τον χειμώνα σε τρεις μήνες ο Πούτιν θα δώσει περισσότερο πόνο στους Ευρωπαίους και φυσικά στους Έλληνες με τις «ενεργειακές επιθέσεις» του όταν

η Δυτική Ευρώπη θα αρχίσει να κρυώνει και θα παγώσουν οι εχθρότητες εναντίον της Ρωσίας. Ο Πούτιν θα χρησιμοποιήσει σαν όπλο το φυσικό αέριο που χρειάζονται οι χώρες αυτές για να σταματήσουν να υποστηρίζουν την Ουκρανία. Την ίδια περίοδο οι ΗΠΑ θα είναι απασχολημένες με τις εκλογές τους και η Ουκρανία δεν θα είναι προτεραιότητα για την Ουάσιγκτον. Εκτον, το τελικό αποτέλεσμα τού πολέμου στην Ουκρανία είναι υπαρκτικό θέμα για την Ρωσία. Ο Πούτιν έχει δηλώσει πως η Ουκρανία είναι «κόκκινη γραμμή» για την επέκταση του ΝΑΤΟ, επειδή η Ρωσία την βλέπει σαν περίμετρο της στρατηγικής της ασφάλειας. Αλλωστε, το ΝΑΤΟ ομολόγησε πως η απόσταση ανάμεσα στις δυνάμεις του και την Ρωσία μειώθηκε από 1000 μίλια την εποχή του ψυχρού πολέμου στα 100 μίλια σήμερα. Η Ρωσία θεωρεί την μεγάλη μείωση της απόστασης ανάμεσα σε μια εχθρική στρατιωτική συμμαχία και τα σύνορά της σαν απaráδεκτο κίνδυνο.

Συμπέρασμα, την εξέλιξη τού πολέμου στην Ουκρανία είναι δύσκολο να προβλέψει κάποιος, αλλά ένα πράγμα είναι βέβαιο: Ο Πούτιν δεν θα υποχωρήσει.

Ο ρόλος της Αυστραλίας

Η Αυστραλία πρέπει να έχει στόχο της την κατάπαυση τού πυρός σαν μεσάζων ειρήνης για να σταματήσει η αιματοχυσία στην Ουκρανία, αντί να ενθαρρύνει με \$100 εκατομμύρια τους Ουκρανούς πατριώτες να ελπίζουν πως θα νικήσουν την Ρωσία.

Και ας πούμε ότι το πέτυχαν, οι Αμερικανοί και τα τσουτσέκια τους τότε θα πανηγυρίζουν έξαλλα την ήττα της Ρωσίας και όχι τον θρίαμβο των Ουκρανών. Οι οποίοι θα πρέπει να ζήσουν σε έναν κρανίου τόπο πενθώντας τις δεκάδες χιλιάδες αγα-

πημένους τους, που θυσιάστηκαν μάταια σε έναν πόλεμο που δεν υπήρχε ελπίδα να κερδίσουν.

Είναι σαν να λέμε πως με τα ακριβοπληρωμένα πυρηνικά υποβρύχιά της η Αυστραλία θα μπορούσε να κερδίσει έναν πόλεμο με την Κίνα, που εν πάση περιπτώσει δεν πρόκειται να συμβεί.

Εκτός, βέβαια, αν Αμερικανοί αποφασίσουν ένα πυρηνικό ολοκαύτωμα για να γλιτώσει επιτέλους το σύμπαν από ένα ανεγκέφαλο είδος ζωής με τάση για αυτοκτονία, που δεν σεβάστηκε τον πράσινο πλανήτη που την φιλοξένησε.

Γι' αυτό θα συμβούλευα δωρεάν όπως πάντα τον πρωθυπουργό μας, Ανthoni Αλμπανιζί, αντί να υπόσχεται πως δεν θα αντιμετωπίσει με ευγένεια τον Πούτιν, πιο παραγωγικό θα ήταν αν μπορούσε να παίξει τον ρόλο τού έντιμου μεσολαβητή για να σταματήσει η τραγωδία στην Ουκρανία. Φυσικά, ο Ζελνέτσιν αν έχει μια στάλα μυαλό θα πρέπει να παραδώσει στον Πούτιν τις ρωσικές και φιλορωσικές περιοχές της Ουκρανίας για να σώσει την χώρα του και τον λαό της από τον εφιάλτη που τους βασανίζει...